Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BULTENİ

Sayı 21 (180) 1 Aralık 1976

Viyetnam Emekçiler Partisi'nin

lV. Kongresine

Sevgili yoldaşlar,

Viyetnam Emekçiler Partisi'nin lV.Kongresi münasebetiyle Sizleri candan kutlar,yeni başarılar dileriz.

Viyetnam halkının,Amerikan emperyalistleriyle bağlaşıklarının en acımasız ve yırtıcı güçlerine karşı kazandığı

utku tarihsel bir önem taşımaktadır. Bu savaş,bütün dünya halklarına,muazzam teknik ve askeri gücüne karşın,emperyalizmin yenilmez olmadığını kanıtladı. Böylelikle Viyetnam halkının savaşı halkların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarına büyük katkılarda bulundu.

Unutulmaz Ho Şi Minh yoldaşın önderliğindeki Viyetnam Emekçiler Partisi'nin örgütlediği ve yönettiği bu savaş,aynı zamanda dünyadaki bütün demokratik güçleri savaşan Viyetnam halkına yardım için seferber etti.

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere,bütün sosyalist ülkeler,kapitalist ülkelerdeki komünist partileri ve işçi hareketi,dünyadaki ulusal kurtuluş hareketi Viyetnam halkının yardımına koşarak dünya ölçüsünde bir anti-emperyalist işbirliğinin temelini attılar.

Biz Türkiyeli komünistler,Viyetnam halkının şanlı savaşını çok yakından ve takdirle izledik ve bu savaştan geniş ölçüde ders aldık.

Sevgili yoldaşlar Sizlere Viyetnam'da sosyalizmi geliştirme savaşında bir kez daha yeni yeni başarı ve atılımlar dileriz.

Candan selâmlarla
Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi adına
Genel Sekreter

22 Kasım 1976

İ.Bilen

Faşist komando yuvalarının kapatılması isteniyor

İşbirlikçi burjuvazinin, MC hükümetinin Türkeşçi faşist komandolar,polis,jandarma birlikleri ve Maocu provokatörlerin eliyle uyguladığı kanlı terörün ardı arası kesilmiyor.Devrimci avını sürdüren Demirel hükümeti,işçileri,ilerici öğrencileri,yurtsever aydınları sokaklarda kurşunlatıyor,zındanlara atıyor. İşkenceler,baskılar,tutuklamalar bütün şiddetiyle sürdürülüyor.

MC hükümeti bu kanlı terörle halkın nefretini gün geçtikçe daha fazla çekiyor üzerine. Çeşitli ilerici kuruluş ve örgütler,meslek odaları,bazı parlamenterler,öğretim üyelerinin birçoğu hükümetin vurucu gücü olan faşist komando yuvalarının kapatılmasını istiyorlar.

Gerici-faşist karması hükümetin,onun emrindeki polis ve MİT'in komando merkezi haline getirdiği Seydişehir ve Akşehir'de halk,faşist komandoların silâhlı saldırılarını,cinayetlerini protesto eden yığınsal gösteriler yaptı. İşçiler,öğretmenler,gençler,küçük esnaf,kadınlar tek sözle bütün kent halkı,faşist komando saldırısına dur demek için birleşti. Sokakları,alanları doldurdu. Gösteri sırasında, "Katil hükümete hayır!" "Faşizme geçit vermiyeceğiz!" "Faşist Ülkü Ocakları kapatılmalıdır!" "Faşizme karşı halk cephesini oluşturalım!" sloganları haykırıldı. Halkın bu güçlü direnişi karşısında çılgına dönen komandolar gösteriden dönen halk üzerine, Ülkü Ocakları binasından ateş açtılar. 20 kişiyi yaraladılar. Polis ve güvenlik kuvvetleri komandoların bu saldırısına seyirci kaldılar.

Yoğunlaşan komando saldırılarına karşı, 658 öğretim üyesi harekete geçti. MHP'li faşist çetelerin saldırıları

nedeniyle kapatılan İstanbul Üniversitesinden 95 profesör, 85 doçent ve 478 asistan bir bildiri yayınlıyarak,bütün Anayasal kuruluşları demokratik hak ve özgürlükler savaşında birliğe çağırdı.

CHP İstanbul saylavı Hasan Basri Akgiray ve 11 arkadaşı Meclise, "Ülkü Ocakları ve komandolar" konusunda bir araştırma önergesi verdiler. Meclisçe kabul edilen bu araştırma önergesi konusunda bir konuşma yapan CHP İstanbul saylavı Doğan Öztunç özetle şunları söyledi: "Komandolar planlı ve sistemli bir biçimde devrimci gençlere ve emekçilere karşı saldırılar düzenlemekte. Yüksek okul,fakülte ve öğrenci yurtlarını baskınla işgal etmektedir. Bu faşistler,siyasi cinayet görevleriyle yükümlendirilmiş olan ülkü ocaklarında yuvalanmaktadırlar. Hükümet,bu faşist komandolarla ortaklık kurmuştur. MC hükümetinin işbaşına gelmesinden bu yana 87 öğrenci, 6 işçi, 6 öğretmen, 3 CHP üyesinin öldürüldüğü, 800 yurttaşın yaralandığı tüm saldırılar,örgütlü ve eğitim görmüş komando grupları ve ülkü ocağı üyeleri tarafından sistemli bir biçimde ve çoğu kez polisin bir kısmının işbirliğiyle yürütülmüştür...Bütün bunlar,Demirel'in,sermaye diktatörlüğünü amaçlıyan faşist bir rejim istediğini gösteriyor. Ülkü Ocakları derhal kapatılmalıdır!"

Halkımız,ilerici kuruluş ve örgütlerin,işçi sendikalarının,halkçı parlamenterlerin,aydınların ve bilim adamlarının komando saldırılarına karşı yığınsal bir biçimde eyleme geçmesini,ülkü ocaklarının kapatılmasını istemesini, ,Demirel hükümetinin maskesini düşürmesini, TKP'si ,anti-faşist,anti-emperyalist cephenin güçlenmesi yolunda önemli bir adım olarak görüyor.Bu gelişmeler ve meydana gelen olaylar,faşizmin kanlı saldırılarının ancak,TKP'nin önerdiği gibi,yığınsal,örgütlü savaşımla, tüm ilerici güçlerin eylem birliğini sağlamakla

göğüslenebileceğini bir kez daha doğrulamıştır.

" 1976 Sanayi Kongresi" ve gerçekler

23-27 Kasım günleri arasında Makine Mühendisleri Odası bir Sanayi Kongresi düzenledi. Kongrede,dışa bağımlı,tekelci,montajcı ve tüketim malları üretimine yönelik Türkiye sanayiinin yapısal sorunları ve çarpıklıkları enine boyuna tartışıldı.

Gerçekten de,Türkiye'nin dinamik,toplumsal gelişme yoluna girmesi savaşımında,ülkenin endüstrileşmesi,ulusal ağır sanayinin kurulması,ülkenin emperyalizmin bir sömürü pazarı durumundan kurtarılması sorunu özel bir önem taşır. Bu ilkeden hareket eden TKP, ülkenin ekonomik bağımsızlığı sorununu,politik bağımsızlık sorunundan,ekonomik ve politik bağımsızlık savaşımını, barış,demokrasi ve sosyal ilerleme savaşımından ayırmıyor, bu savaşı bir bütün olarak sürdürüyor. Çünkü ekonomik bağımsızlığını gerçekleştirmeyen bir ülke,politik bakımdan da gerçek bağımsızlığına kavuşamaz.

Oysa ulusal çıkarlara aykırı bir politika izliyen kodaman burjuvazi soygun ve sömürü düzeninin devamını sağlamak için emperyalist tekellerle bütünleşme süreci içinde Türkiye'nin endüstrileşmesini,ağır sanayiini kurmasını sürekli baltalamıştır. İşbirlikçi burjuvazinin bu halk düşmanı politikasından yararlanan emperyalist tekeller, Türkiye'nin yeraltı ve yerüstü zenginliklerine el atmışlar,ülke ekonomisini çıkmaza sürüklemişlerdir. Türkiye emperyalizm, vurguncu tekeller için ucuz hammadde ve işgücü pazarı olmuştur.

Federal Almanya tekellerinden sonra, Japon ve Fransa tekellerinin temsilcilerinden oluşan heyetlerin Türkiye'ye akın etmeleri bunu gösteriyor. Vurguncu tekellerin adamları Türkiye'ye,ağır endüstrinin kurulması için yatırım yapmaya

gelmiyorlar,bunlar az bir yatırımla,kısa bir süre içinde,memleketin zengin hammadde ve ucuz iş gücü kaynaklarını da sömürerek büyük vurgunlar vurmayı amaçlıyorlar.İşbirlikçi burjuvazi ve Demireller de bu vurgundan pay çıkarmak istiyorlar.

Bunun için de "1976 Sanayi Kongresi"nde de belirtildiği gibi, Türkiye'nin endüstrileşmesi,ulusal ağır sanayinin temellerini atmasını baltalıyan ve engelliyen ana unsur, Türkiye'nin emperyalizme ekonomik,politik ve askersel bakımdan bağımlı olmasıdır. TKP'ne göre,ülkenin ekonomik bağımsızlığı, ulusal ağır endüstrinin kurulmasına ve yeni sömürgeciliğin bütün biçimlerine, emperyalist tekellerin Türkiye halkını soymalarına, doğal zenginliklerini yağma etmelerine son verilmesine,sosyalist ülkelerle,özellikle Sovyetler Birliğiyle daha sıkı bir işbirliği kurmasına bağlıdır. Emperyalist tekeller kapı dışarı edilmeli, yerli ve yabancı tekellerin sermayeleri kamulaştırılmalı,halk yararına köklü demokratik dönüşümler gerçekleştirilmelidir.

Yeni bütçe tasarısı Meclise sunuldu

Demirel hükümeti, 220 milyar liralık bütçe tasarısını Meclise sundu. 1976'da 150 milyar lira olan bütçe,bu yıl 70 milyar artırılarak 220 milyara çıkarıldı. Oysa,resmi verilere göre, 150 milyarlık 1976 yılı bütçesinde açığın 38 milyar lirayı bulacağı hesaplanmıştır. Böylece 1977 yılı bütçesindeki 70 milyar fazlalık gözönünde bulundurulursa, yeni bütçede açığın en azından 60 milyar lirayı bulacağı anlaşılmaktadır. Bu açığı kapatmak için,işbirlikçi burjuvazi,soygun, sömürü ve terör temeline dayanan kapitalist sistemin değişmeyen kuralını daha yoğun bir biçimde uygulayacaktır. Emekçi halkın sırtına yeni vergiler yükletilecek, yürürlükteki ver-

giler artırılacak ve yeni yeni zamlar birbirini izliyecektir. Bu da, işsizliğin, enflâsyonun, pahalılığın artması, yoksullaşma sürecinin daha da hızlanması demektir.

Yeni bütçede askeri harcamalar, 42 milyar lira olarak gösteriliyor. Oysa bu alandaki harcamalar açıklanan rakamın kat kat üstündedir. İşbirlikçi burjuvazinin hükümetleri öteden beri, askeri harcamaları az göstermek, korkunç silâhlanma politikalarını gizlemek için, askeri harcamaların önemli bir kısmını diğer bakanlıkların bütçelerine aktarıyorlar. Yapılan araştırmalara göre, Türkiye'nin 1975 yılında sadece NATO masrafları 35 milyar lirayı aşmıştır. Silâhlanma için harcanan milyarlarla, saldırgan NATO'nun komutasına verilen yarım milyonluk ordunun ayakta tutulması için harcanan paraları da hesaba katarsak, Türkiye'de her yıl devlet bütçesinin yarısından fazlasının askeri harcamalara ayrıldığı ortaya çıkar.

Bu yılki bütçenin de aslan payı bu amaçlar için harcanıyor. Durum böyleyken, Demirel hükümeti, Merkez Bankası kanalıyla piyasaya durmadan kağıt para sürüyor. Resmi verilere göre, dolaşımdaki para 52 milyar lirayı aşmıştır. Bu da sürekli enflasyonun en somut delilidir. Türkiye her sene faizleriyle birlikte 5 milyar lira borç ödüyor. Bu ödemeler yeni borçlar yapılmadığı takdirde bile 220 yılına kadar sürecektir.

Bütün bu gerçekler ortada dururken, Demirel hükümetinin devlet bütçesini, emperyalizmin, saldırgan NATO'nun, yerli ve yabancı tekellerin soygunculuk ve harpçılık amaçlarına göre ayarlaması, bütçe musluklarını emperyalist tekellere alabildiğine açması, işbirlikçi burjuvazinin ulusal çıkarlara ve halkımıza karşı izlediği politikanın bir sonucudur.

TKP, bütçenin NATO'cuların, vurguncuların, militarist kliğin, işbirlikçi burjuvazinin soygunlarına açık olmasından

kurtarılmasını ,ileri demokrasi savaşında önemli bir aşama sayıyor. Ulusal gelir,halk yararına adaletli bir biçimde dağıtılmalı,çok kazanandan çok vergi alınmalıdır.Bütçenin büyük kısmı silâhlanmaya değil,eğitime,sağlık hizmetlerine ve halkımızın diğer sosyal ihtiyaçlarına ayrılmalıdır.

Van yöresinde deprem

24 Kasım 1976 günü,Van yöresinin,Muradiye,Çaldıran, Erciş ve Özalp bölgesinde, 10 bin kişinin ölümüne yol açan büyük bir deprem oldu. Yıkımın büyüklüğü,ulusal ve uluslararası ölçülerde derin yankılar uyandırdı.

TKP,halkı,demokratik güçleri depremden ağır zararlara uğrayan, yoksul Kürt köylülerinin yardımına çağırdı.Geçmişte uğranılan deprem felâketlerinin verdiği dersleri hatırlatan TKP, deprem bölgesinde yardımların dağıtımı için, yardım komiteleri örgütlenmesi yolunu önerdi. Demirel hükûmetinin geçmişte olduğu gibi, bu deprem felâketini de "toplumsal demagoji aracı yapmasına engel olmak,yardımların talan edilmesini dağıtımında hükûmetten yana kimselerin kayırılmasını önlemek için geniş bir uyarı kampanyası örgütledi.

Dış basına kadar yansıyan bir dizi yolsuzluk ve başı bozukluk olayları TKP'nin uyarılarında ne ölçüde haklı olduğunu gösterdi.

TKP'nin çağrısının yanı sıra,diğer demokratik,ilerici kuruluş ve örgütler de deprem bölgesindeki halkın yardımına koştular. DİSK, TÖB-DER, TMMOB, İCD, İKD ve diğer ilerici örgütler,yardım toplamak ve bölgede bizzat yıkımı kaldırmak yolunda eyleme geçtiler.Demir-Döküm fabrikasın-

da çalışan işçiler bir komite kurarak,Cumartesi ve Pazar günleri ücretsiz çalıştılar,deprem bölgesine ulaştırılmak üzere soba ürettiler. Yurt dışında ise,Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi'nin önderliğinde geniş bir yardım kampanyası açıldı. Buna bağlı olarak Frankfurt ve çevresinde,Batı Berlin'de yardım komiteleri oluşturuldu. TBÖK yayınladığı bir bildiri ile "Van depreminin doğal bir yıkım değil,gerici hükûmetlerin neden olduğu bir cinayettir" görüşünü savundu.

TKP,depremden böylesine büyük can kaybının olmasından Demirel hükûmetini sorumlu tutmuştur.Hükûmet,geniş olanaklara ve yoğun yardıma karşın,deprem bölgesine gereken süre içinde müdahale etmemiştir.Yardım olarak gönderilen kurup çadırlarının orduya verilmesi,yine yardım olarak gönderilen büyük sahra hastahanesinin deprem bölgesine değil de,Il merkezine kurulması, yaralıların büyük bir çoğunluğunun donarak,ya da kan yitirerek ölümüne yol açmıştır.

TKP,hükûmeti,yalnız deprem anındaki politikası nedeniyle suçlamakla kalmamıştır.TKP,depremin böylesine büyük yıkıma yol açmasını toplumsal yapının kaçınılmaz sonucu olarak görmüştür. Kürt köylülerinin mağara biçimi,ağır toprak damların altında barınmak zorunda bırakılması ,bu toplumsal gerilik,açık ifadesini depremin sonucunda bulmuştur.Depremde hükümet binalarının okulların ve zengin evlerinin yıkılmaması da bu gerçeği göstermiştir. Kaldı ki,TMMOB'nce yapılan bir açıklamadan anlaşılacağı gibi,1950 yılında Muradiye bölgesinin deprem bölgesi olduğu saptanmış ve aynı raporda,bölgenin boşaltılması önerilmiştir.("Cumhuriyet" 2 Aralık 1976). 26 yıldan beri tüm hükûmetler bu raporu hasır altı etmişlerdir.Bu politika,egemen güçlerin Doğu Anadolu'da yaşayan Kürt'lere karşı izleyegeldikleri şoven,ezgi politikasının açık bir yansımasıdır.
